Ні зозуля в лузі затужила,
Ні пташина в тузі голосила,
То сестричка лист писала,
На сторону посилала,
Та й до брата слезно промовляла:

"Брате милий, брате соколоньку,
Ти-сь покинув сестру сиротоньку,
А я ходжу, накликаю,
Як зозуленька в темнім гаю:
Верни, верни з далекого краю!"

"Сестро моя, сестро моя руто,
Як я можу до тебе вернути?
Через ліси темнесенькі,
Через ріки бистресенькі,
Через степи рівні, рівнесенькі?"

"Гаєм-гаєм, лебедем Дунаєм,
А степами бистрим горностаєм,
А на моє подвіренько
Пади бистрим соколеньком,
А голубом на моє серденько".

Ой летів я сім день та й годину,
Прилетів я до сестри в гостину,
Прилетів я та й гукаю,
А сестрички не видаю,
Ах, відай я сестри вже не маю.

"Сестро ж моя, лелієнько біла,
Уповіж ми, де ти ся поділа?"
"В гаю, брате, в гаю, в гаю,

Під могилов пробуваю,
Все о тобі розмовоньку маю".

(1862)